

[Skatteministeren]

man selvfølgelig gerne gøre det, men det virker ikke særlig troværdigt.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke argumenteresistente, og det vil sige, at hvis der kommer nye argumenter på bordet, forbeholder vi os retten til at blive klogere; en sådan ret har skatteministeren selvfølgelig også. Jeg ved ikke, om han vil benytte sig af den, men han har i hvert fald behov for den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1

forkastedes, idet 45 stemte for, 66 imod.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 2 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til skatteministeren og miljøministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om sine planer for at gennemføre en økologisk skattereform?«

Af Jes Lunde (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 23/2 93. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/3 93).

*Begrundelse***Jes Lunde (SF):**

Op til det globale miljøtopmøde i Rio de Janeiro sidste år kom der en strøm af rapporter, der gjorde status over verdens miljømæssige situation.

Det blev konkluderet, at mindst 140 planter og dyrearter uddør hver dag. Atmosfærens indhold af CO₂, der kan skabe en drivhuseffekt, er 26 pct. højere end ved industrialiseringens start, og den er stadig stigende. Luften over os er forurennet med CFC-gasser i en grad, der allerede har forårsaget indtil flere huller i ozonlaget. Floder, vandløb og søer er forurennet på en sådan måde, at mange af dem er uddøde for biologisk liv, og de samme faresignaler er begyndt at melde sig i havet ud for vores kyster. I den tredje verden fældes store skovområder for at skaffe kapital eller bare optændingsbrænde til en nødlidende befolkning med katastrofale konsekvenser for miljøet.

De miljømæssige problemer har et alarmende omfang, og de må nødvendigvis løses i et globalt samarbejde, men Riokonferencen blev for SF også understregningen af vigtigheden i, at alle lande gør deres yderste for miljøet nationalt, og at det i et globalt perspektiv er helt afgørende, at nogle lande har styrken til at gå forrest. Det forpligter klart verdens rigeste lande, da vi bruger langt de største dele af verdens ressourcer og har de videnskabelige forudsætninger for at give vores bidrag til en ændring af udviklingen.

I Danmark er den miljømæssige bevidsthed glædeligvis også meget stor, nogle gange kan man godt få indtryk af, at den måske endda er større ude i befolkningen end inde i Folketinget. Se f.eks. Handelskammerets analyse af dets egne medlemsvirksomheder, der ifølge Børsen den 29. marts 1993 blev spurgt om deres generelle holdning til miljøafgifter som alternativ til andre beskatningsformer. 55 pct. af virksomhederne erklærede sig positive eller meget positive over for miljøafgifter, og kun 18 pct. var imod. Så er det, man må spørge sig selv, hvad Folketinget egentlig venter på.

Miljøet kan på mange måder gives bedre vilkår gennem regler, forbud og påbud, men hvis vi skal endnu videre, og hvis vi mest smidigt og med størst effekt skal have både forbrugere og producenter til at fungere økologisk ansvarligt, er det vigtigt at bruge selve ryggraden i det øko-